

دو حیوان وحشی

^۱ او بر ریگ دریا ایستاده بود. و دیدم وحشی از دریا بالا می‌آید که ده شاخ و هفت سر دارد و بر شاخها یش ده افسر، و بر سرهایش نامهای کفر است.^۲ و آن وحش را که دیدم، مانند پلنگ بود و پایهایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان شیر. و از دها قوّت خوبیش و تخت خود و قوّت عظیمی به وی داد. و یکی از سرهایش را دیدم که تا به موت کشته شد و از آن رخم مهلک شفا یافت و تمامی جهان در پی این وحش در حیرت افتادند.^۴ و آن از دها را که قدرت به وحش داده بود، پرستیش کردند و وحش را سجده کرد، گفتند: که کیست مثل وحش و کیست که با وی می‌تواند جنگ کند?^۵ و به وی دهانی داده شد که به کبر و کفر تکلم می‌کند؛ و قدرتی به او عطا شد که مدت چهل و دو ماه عمل کند.^۶ پس دهان خود را به کفرهای بر خدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید.^۷ و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر ایشان غلبه یابد؛ و تسلط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت، بدو عطا شد.^۸ و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر حیات بزهای که از نای عالم ذبح شده بود مکتوب است، او را خواهند پرستید. اگر کسی گوش دارد بشنود.^۹ اگر کسی اسیر نماید به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می‌باید او به شمشیر کشته گردد. در اینجاست صبر و ایمان مقدسین.

¹¹ و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالا می‌آید و دو شاخ مثل شاخهای بزه داشت و مانند از دها تکلم می‌نمود؛¹² و با تمام قدرت وحش نخست، در حضور وی عمل می‌کند و زمین و سکنه آن را بر این و می‌دارد که وحش نخست را که از رخم مهلک شفا یافت، بپرستند.¹³ و معجزات عظیمه به عمل می‌آورد تا آتش را نیز از آسمان در حضور مردم به زمین فروز آورد.¹⁴ و ساکنان زمین را گمراه می‌کند، به آن معجزاتی که به وی داده شد که آنها را در حضور وحش بنماید. و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را از آن وحش که بعد از خوردن رخم شمشیر زیست نمود، بسازند. و به وی داده شد که آن صورت وحش را روح بخشد تا که صورت وحش سخنگوید و چنان کند که هر که صورت وحش را پرستیش نکند، کشته

الوحشان يُصلان شعوب الأرض

^{۱۳} ثمَّ وَقَفَتْ عَلَى رَمْلِ الْبَحْرِ، فَرَأَيْتَ وَحْشًا طَالِعًا مِنَ الْبَحْرِ لَهُ سَبْعَةُ رُؤُوسٍ وَعَشْرَةُ قُرُونٍ، وَعَلَى قُرُونِهِ عَشْرَةُ تِيجَانٍ، وَعَلَى رُؤُوسِهِ اسْمُ تَجْدِيفٍ.^۲ وَالْوَحْشُ الَّذِي رَأَيْتُهُ كَانَ شَيْئًا نَمِيرًا وَقَوَائِمُهُ كَقَوَائِمِ دُبٍّ وَقَمْمَهُ كَقَمْمِ أَسَدٍ، وَأَغْطَاهُ التَّنِينُ فَدَرَّتْهُ وَعَرَشَهُ وَسُلْطَانًا عَظِيمًا.^۳ وَرَأَيْتَ وَاحِدًا مِنْ رُؤُوسِهِ كَاهْنَةً مَدْبُوْحَ لِلْمَوْتِ، وَجُرْحُهُ الْمُمِيتُ قَدْ سُفِيَّ. وَعَجَّبْتَ كُلُّ الْأَرْضِ وَرَاءَ الْوَحْشِ،^۴ وَسَجَدُوا لِلتَّنِينِ الَّذِي أَعْطَى السُّلْطَانَ لِلْوَحْشِ، وَسَجَدُوا لِلْوَحْشِ قَائِلِينَ: مَنْ هُوَ مُنْلُ الْوَحْشِ؟ مَنْ يَسْتَطِعُ أَنْ يُخَارِيَهُ؟^۵ وَأَعْطَيَ فَمًا يَكْلُمُ بَعْطَائِمَ وَتَجَادِيفَ وَأَعْطَيَ سُلْطَانًا أَنْ يَقْعَلَ اثْتِينَ وَأَرْبَعِينَ شَهْرًا.^۶ فَفَتَحَ قَمَةً بِالْتَّجَدِيفِ عَلَى اللَّهِ لِيَجْدِفَ عَلَى اسْمِهِ وَعَلَى مَسْكِنِهِ وَعَلَى السَّاكِنِينَ فِي السَّمَاءِ. وَأَعْطَيَ أَنْ يَصْبِعَ حَرْبًا مَعَ الْقِدَسِيِّينَ وَعَلِيهِمْ، وَأَعْطَيَ سُلْطَانًا عَلَى كُلِّ قَبْلَيِّ وَلِسَانِ وَأَمَّةٍ. فَيَسِّسْجُدُ لَهُ جَمِيعُ السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ، الَّذِينَ لَيَسْتُ أَسْقَاؤُهُمْ مَكْتُوْبَةً مُنْدُ تَأْسِيسِ الْعَالَمِ فِي سَفَرِ حَيَاةِ الْحَرْزُوفِ الَّذِي دُبِّيَ^۹ مَنْ لَهُ أُدُنْ فَلَيَسْمَعَ.^{۱۰} إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَجْمِعُ سَبِيْلًا قَالَى السَّبِيْلِ يَدْهُبُ، وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ يَقْتُلُ بِالسَّبِيْلِ فَيَبْغِي أَنْ يُقْتَلَ بِالسَّبِيْلِ، هُنَا صَبْرُ الْقِدَسِيِّينَ وَإِيمَانُهُمْ.

^{۱۱} ثُمَّ رَأَيْتَ وَحْشًا آخَرَ طَالِعًا مِنَ الْأَرْضِ وَكَانَ لَهُ قَرْتَانٌ شَبِيْهُ حَرْزُوفٍ وَكَانَ يَتَكَلَّمُ كَيْتَنَ.^{۱۲} وَيَعْمَلُ يَكُلُّ سُلْطَانَ الْوَحْشِ الْأَوَّلَ أَمَامًا وَيَجْعَلُ الْأَرْضَ وَالسَّاكِنِينَ فِيهَا يَسِّجُدُونَ لِلْوَحْشِ الْأَوَّلِ الَّذِي شُفِيَ حُرْجُهُ الْمُمِيتُ.^{۱۳} وَيَصْبِعُ آيَاتٍ عَظِيمَةً حَتَّى إِنَّهُ يَجْعَلُ تَارًا تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى الْأَرْضِ قُدَّامَ النَّاسِ. وَيُضِلُّ السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ بِالآتِاتِ الَّتِي أَعْطَيَ أَنْ يَصْبِعَا أَمَامَ الْوَحْشِ قَائِلًا لِلْسَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ، أَنْ يَصْبِعَا صُورَةً لِلْوَحْشِ الَّذِي كَانَ يَهُ حُرْجُ السَّبِيْلِ وَعَاقِشَ.^{۱۴} وَأَعْطَيَ أَنْ يُعْطِي رُوحًا لصُورَةِ الْوَحْشِ حَتَّى تَكَلُّمُ صُورَةُ الْوَحْشِ وَيَجْعَلُ جَمِيعَ الْدِيْنِ لَا يَسِّجُدُونَ لِصُورَةِ الْوَحْشِ يُقْتَلُونَ.^{۱۶} وَيَجْعَلُ الْجَمِيعَ الصَّعَارَ وَالْكِتَارَ وَالْأَعْيَاءَ وَالْفُقَرَاءَ وَالْأَخْرَارَ وَالْعَيْدَ، تُصْبَعُ لَهُمْ سَقْمٌ عَلَى يَدِهِمِ الْيُمْنَى أَوْ عَلَى جَبَقِهِمْ وَأَنْ لَا يَقْدِرَ أَحَدٌ أَنْ يَسْتَرِي أَوْ يَبْيَعَ إِلَّا مَنْ لَهُ السَّمَةُ أَوْ اسْمُ الْوَحْشِ أَوْ عَدَدُ اسْمِهِ. هُنَا الْحِكْمَةُ، مَنْ لَهُ فَهْمٌ فَلَيَحْسِبْ عَدَدَ الْوَحْشِ فَإِنَّهُ عَدَدُ إِسَانٍ، وَعَدَدُهُ: سِتُّ مِنَّةٍ وَسِنَةٌ وَسِنُونَ.

گردد.¹⁶ و همه را از کبیر و صغیر و دولتمند و فقیر و غلام و آزاد بر این وا می‌دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود نشانی گذارند.¹⁷ و اینکه هیچ‌کس خرد و فروش نتواند کرد، جز کسی که نشان، یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد.¹⁸ در اینجا حکمت است. پس هر که فهم دارد، عدد وحش را بشمارد، زیرا که عدد انسان است و عددهش شصت و شصت و شیش است.